

Toprak Satýbý Hakkýnda Hüseyin ÖNDER

Hüseyin ÖNDER Dođmuşuz, Toros dađlarynyň ie bakan bir orman köyünde. Soraryz anamyza
dođduđumuzu. Der, “ Sen dođduđunda erikler iek açmýptý.” Oysa yazmýplar nüfus kayýtlaryna
1956 diye. Sanki gerekliymiþ gibi sorduk soruþturduk kompulara Nisan 1954 ýktý, dođumumuz.
Ýlkokul ađýna gelince, baþladý ayrýlýk anadan baba'dan, verdiler bizi ninemizin yanýna, tencereden tarhana
kaþýklayarak bitirdik ilkokulu, 8 km uzaktaki ilçede baþladýk ortaokula, kendimiz piþirmeye baþladýk, gaz
ocađýyla bulgurumuzu tarhanamýzy, dayýmýzla. Orman iþçisiydi anamýz babamýz, alıþmalarý gerekliyd
bizde katýldýk onlara, verdiler Ege'de bir ilçede, Naciye ninenin yanýna, okusun, kendileri gibi rezil olmasýn
diye. Tütün diktik, pamuk topladýk Naciye nineyle hafta sonлары, bitirdik böylece ortaokulu.
Memlekete döndük. Liseye gitmek gerekliydi. Tuttuk ilimizde bir göz oda dayýyla. Yine kendimiz piþirdik
yemeđimizi. Deprem oldu ayrýldýk ilimizden, Ege de baþka bir ilçede, bu defa akýr dayý ve eþi oldu, bir süre
anamýz, babamýz, esirgemediler sofralarýndaki ekmeđi bizden, bitirdik Liseyi. Okumak memur
olmaktý eređimiz, kýsa yoldan, girdik bir kurumun açtýđý sýnavlara, kazandýnýz haberi geldi. Sevinçliyidik hepimiz. Mer
olmak için okumalýydýk bir yýl Ankara'da. Kuru fasulye 25 kuruþ ucuz diye yürüyerek gittik Kýzýlay'dan Cebeci'
Baþladýk memuriyete, kazandýđýmýz halde memur olmak için yaptýramadýđýmýz kaydýmýzy y
Üniversiteye, Bülent Ecevit'in ýkardýđý af sayesinde. Yoktu ölkemizin tadý o yýllarda, böldüler bizi sađ sol di
yaþayamadýk öđrenciliđimizi doyasýya. Bitirdik Üniversiteyi, yakýnda deneti yardýmcýlýđý sýnavý açýlac
dediler, alıþtýđým kurumda. Girdik sýnavlara kazandýnýz diye yazý gönderdiler sonunda. Baþladýk yeni gör
dolaptýk Anadolu'yu, önütlerle, tek babýmýza yýllarca. Arada deneti, baþdeneti oldun dediler, ama biz
anlamadýk aradaki farký, bu arada kamu yönetimi uzmanlýk eđitimi aldýk, devlet lisan okuluna gittik yararlı
olur diye. Kitaplar yazdýk, inceleme, araþtırmalar yaptýk belki birileri okur diye. Memuriyette 29
yýl geti böylece, 2003 yýlýnda emekli olmak düþtü aklýmýza ve emekli olduk kendi isteđimizle. Boþ durmadýk devam
kaldýđýmýz yerden alıþmalarýmýza, semtimizde oluþturulan gönüllüler gurubuna katýldýk, konuþtuk konuþturdu
konukлары, yazdýk yayýnladýk ülke sorunлары hakkýnda düþündüklerimizi.

Ýpte böyle dostlar, bizim yaþam öykümüz, merak edenlere. Hüseyin ÖNDER'in yeni kitabý